

НАПРЯМ 5. ПЕРСПЕКТИВИ І ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СПОРТУ ВИЩИХ ДОСЯГНЕНЬ

ОКРЕМІ АСПЕКТИ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРОТИПРАВНИЙ ВПЛИВ НА РЕЗУЛЬТАТИ СПОРТИВНИХ ЗМАГАНЬ

Боровик А. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
академік Академії адміністративно-правових наук України,
професор кафедри кримінально-правових
та адміністративно-правових дисциплін
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Зяцько Йозеф

*Dr.h.c. mult. Bc. JUDr. PhD., MBA, LL.M., Honor. Prof.
Президент Європейського інституту подальшої освіти
Словаччина*

Протиправний вплив на результати спортивних змагань – це одна з найголовніших проблем не лише українського, а і світового спорту взагалі. Дане негативне явище зводить нанівещь результати тренувань спортсменів, призводить до незаконного збагачення спортивних суддів, тренерів, менеджерів та всіх, то має відношення до змагань у спорті.

Разом з тим, упродовж тривалого часу жодна із 447 статей КК України не стосувалась кримінальної відповідальності за незаконну організацію договірних матчів з метою отримання незаконного прибутку, незважаючи на те що у законодавствах інших країн такі норми вже давно працювали.

Вказане питання не аби-як цікавило і спортсменів і депутатський корпус, і як наслідок у КК України ми отримали ч. 4 ст. 368-3, за якою передбачена відповідальність за підкуп особи, яка надає публічні послуги та ч. 1 ст. 369-3 -протиправний вплив на результат спортивних змагань [3].

Водночас, більшість науковців та практиків підтверджують значну латентність корупційних діянь у професійному спортивному середовищі, одночасно із великим масштабом поширення таких проявів.

Аналіз кримінальної статистики свідчить про доволі «скромні» успіхи органів кримінальної юстиції у означеному напрямку. Так, упродовж 2019 року обліковано лише 1 кримінальне правопорушення за ст.369-3 КК України (1 провадження закрите), у 2020 році – зафіксовано 2 таких факти (у яких рішення, про закінчення або зупинення, на кінець звітного періоду не прийняте), у 2021 році – обліковане 1 правопорушення (1 закрите провадження, у 2-ох рішення на кінець звітного періоду не прийняте) [1].

Окрему увагу хотілося б приділити встановленню у кримінальному законодавстві та судовій практиці іноземних держав питання відповідальності за підкуп організаторів або учасників спортивних змагань, а також за незаконну винагороду, отриману названими особами.

Це питання різні країни вирішують по-різному. У окремих країнах, де відсутні норми, що передбачають кримінальну відповідальність за підкуп учасників і організаторів спортивних змагань, особи, винні в підкупі учасників спортивних змагань, а також самі учасники змагань, викриті в отриманні незаконної винагороди за незаконний вплив на результати змагань, притягуються до кримінальної відповідальності за хабарництво або шахрайство.

Наприклад, футболісти корупціонери, які намагалися нажитися на тоталізаторі шляхом продажу і покупки шести договірних матчів футбольного чемпіонату В'єтнаму 1997 року були притягнуті до кримінальної відповідальності за шахрайство [2, с. 273].

У США кримінальна відповідальність за підкуп учасників спортивних змагань із 1964 року передбачена Федеральним законом про переслідування за хабарництво у сфері спорту (§ 224 розд. 18 Зводу законів США) і законодавством більшості штатів [2, с. 273].

Таким чином, на сьогодні, в КК України, на відміну від законодавств інших країн, чітко визначена відповідальність за підкуп особи, яка надає публічні послуги у сфері спортивних ігор та протиправний вплив на результат спортивних змагань, однак, висока латентність даних кримінальних правопорушень не дає змоги правоохоронцям встановлювати, розкривати та припиняти такі злочини.

Література:

1. Про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування (2019–2021 роки). Режим доступу: URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultatiyih-dosudovogo-rozsliduvannya-2> (дата звернення: 19.09.2022).

2. Криулин А. Е. Некоторые вопросы уголовной ответственности за подкуп участников и организаторов профессиональных спортивных

соревнований. *Спортивное право в Республике Беларусь*. 2017. № 2. С. 268–283.

3. Кримінальний кодекс України. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 20.09.2022).

ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК РЕЗЕРВНОГО СПОРТУ ТА СПОРТУ ВИЩІХ ДОСЯГНЕНЬ

Ліпський В. В.

*начальник управління молоді та спорту
Рівненської обласної державної адміністрації
м. Рівне, Україна*

Законом України «Про фізичну культуру та спорт» визначено, що закладом фізичної культури і спорту є юридична особа, яка забезпечує розвиток фізичної культури і спорту шляхом, зокрема, надання фізкультурно-спортивних послуг. До таких закладів відносяться спортивні клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту закладів вищої освіти, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров'я населення, центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю.

Станом на 01.01.2022 року в Рівненській області працює 34 дитячо-юнацькі спортивні школи, 25 з яких перебувають у комунальній власності громад області, 7 – підпорядковані фізкультурно-спортивним товариствам.

Також в області працюють 5 комунальних закладів фізкультурно-спортивного спрямування, а також Костопільський обласний ліцей спортивного профілю і Березнівський ліцей спортивного профілю.

На початку 2022 року було організовано стабільну роботу усіх закладів у штатному режимі, передбачено належні бюджетні кошти для їх діяльності, затверджено єдиний календарний план фізкультурно-спортивних заходів Рівненської області, який передбачав проведення різноманітних змагань з олімпійських, неолімпійських видів спорту та видів спорту осіб з інвалідністю.